

Vastulause aluseks olev kaubamärk või tähis: Sõnamärk "EPIGRAN", algul registreeritud kaupadele klassides 1, 3 ja 5, praegu vaid kaupadele klassis 3 (ühenduse kaubamärk nr 560 292), kusjuures vastuväide esitati üksnes klassis 5 registreerimisele.

Vastulausete osakonna otsus: Rahuldada vastulause, lükata kaubamärgi registreerimise taotlus osaliselt tagasi.

Apellatsioonikoja otsus: Tühistada osaliselt vastulausete osakonna otsus.

Väited: Vaidlustatud otsus rikub määruse (EÜ) nr 40/94 (¹) artikli 8 lõike 1 punkti b, kuna puudub vastandatud kaubamärkide segijamise tõenäosus.

(¹) Nõukogu 20. detsembri 1993. aasta määrus (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT 1994, L 11, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 146).

13. detsembril 2006 esitatud hagi — Rath versus Siseturu Ühtlustamise Amet — Grandel (Epican)

(Kohtuasi T-374/06)

(2007/C 42/46)

Hagiavaldus esitati saksa keeles.

Pooled

Hageja: Matthias Rath (Kaplinn, Lõuna-Aafrika Vabariik) (esindajad: advokaadid S. Ziegler, C. Kleiner ja F. Dehn)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Dr. Grandel GmbH

Hageja nõuded

— Tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) esimese apellatsioonikoja 5. oktoobri 2006. aasta otsus osas, millega jäeti rahuldamata ühenduse kaubamärgi registreerimise taotlus seoses kaupadega klassis 5 (mitte-meditsiinilised toidulisandid, mis koosnevad peamiselt vitamiinidest, aminohapetest, mineraalidest ja mikroelementidest, mitte-meditsiinilised dieettooted, nimelt aminohapped ja mikroelemendid; eespool nimetatud kaubad ei ole ette nähtud antiépiléptiliseks kasutamiseks);

— mõista kohtukulud välja ühtlustamisametilt.

Väited ja peamised argumendid

Ühenduse kaubamärgi taotleja: Hageja.

Asjaomane ühenduse kaubamärk: Sõnamärk "Epican" kaupadele klassides 5, 30 ja 32 (taotlus nr 2 524 510).

Vastulause aluseks oleva kaubamärgi või tähise omanik: Dr. Grandel GmbH.

Vastulause aluseks olev kaubamärk või tähis: Sõnamärk "EPIGRAN", algul registreeritud kaupadele klassides 1, 3 ja 5, praegu vaid kaupadele klassis 3 (ühenduse kaubamärk nr 560 292), kusjuures vastuväide esitati üksnes klassis 5 registreerimisele.

Vastulausete osakonna otsus: Rahuldada vastulause, lükata kaubamärgi registreerimise taotlus osaliselt tagasi.

Apellatsioonikoja otsus: Tühistada osaliselt vastulausete osakonna otsus.

Väited: Vaidlustatud otsus rikub määruse (EÜ) nr 40/94 (¹) artikli 8 lõike 1 punkti b, kuna puudub vastandatud kaubamärkide segijamise tõenäosus.

(¹) Nõukogu 20. detsembri 1993. aasta määrus (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT 1994, L 11, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 146).

14. detsembril 2006 esitatud hagi — Viega versus komisjon

(Kohtuasi T-375/06)

(2007/C 42/47)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Viega GmbH & Co. KG (Attendorf, Saksamaa) (esindajad: advokaadid J. Burrichter, T. Mäger ja F. W. Bulst)

Kostja: Euroopa Ühenduste Komisjon

Hageja nõuded

— Tühistada otsuse artikli 1 lõige 1, milles tuvastati, et hageja rikkus EÜ artikli 81 lõiget 1 ning EMP lepingu artikli 53 lõiget 1;

— tühistada otsuse artikkel 2, milles määrati hagejale trahv summas 54,29 miljonit eurot;

— teise võimalusena vähendada otsuse artiklis 2 hagejale määratud trahvi;

— mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hageja vaidlustab komisjoni 20. septembri 2006. aasta otsuse K(2006) 4180 (lõplik) asjas COMP/F-1/38.121 — Toruliitmikud. Vaidlustatud otsusega määrati hagejale trahv EÜ artikli 81 lõike 1 ning EMP lepingu artikli 53 lõike 1 rikkumise eest. Komisjon leidis, et hageja osales 12. detsembrist 1991 kuni 22. märtsini 2001 mitmetes kokkulepetes, mis käsitlesid vasest ja vasesulamist toruliitmike turul hindade kindlaksmääramist, hindade nimekirjade ja allahindluste kokkuleppimist, hinnatõusude sisseviimise rakendusmehhanismide kokkuleppimist, turgude ja klientide jagamist ning turuga seotud muu teabe vahetamist.

Oma hagi toetuseks esitab hageja neli väidet.

Esiteks väidab hageja, et vaidlustatud otsus rikub määruse (EÜ) nr 1/2003 (¹) artikli 23 lõiget 2, kuna kostja rikkus asjaomase käibe ebaõigesti arvesse võtmisega trahvide määramise olulisi põhimõtteid. Kostja võttis hageja väidetava rikkumise raskuse hindamisel arvesse hageja pressiliitmike käivet, kuigi hageja ei osalenud kunagi konkurentsieskirjade rikkumises seoses pressiliitmikega.

Teiseks leiab hageja, et tuvastades etteheidetavas käitumises ebaõigesti hageja osalemise või täpsemalt selle osalemise kestvuse, rikkus komisjon EÜ artikli 81 lõiget 1 ning artiklit 253. Hageja arvates ei hinnanud kostja põhjalikult hagejaga seotud tõendeid ning tegi vea rikkumiste tuvastamisel.

Lisaks sellele viitab hageja teise võimalusena EÜ artikli 81 lõike 1 ning artikli 253 rikkumisele, kuna vaidlustatud otsuse artiklis 1 on rikkumiste ruumiline ulatus hageja suhtes ebaõigesti tuvastatud.

Lõpuks väidab hageja teise võimalusena, et vaidlustatud otsuse artikkel 2 rikub määruse 1/2003 artikli 23 lõiget 2, kuna komisjon rikkus trahvide määramise olulisi põhimõtteid. Sellega seoses leiab hageja, et komisjon kohaldas ebaõigesti suuniseid trahvide arvutamise meetodi kohta (²), kuna ta luges rikkumise väga raskeks, tuvastas ebaõigesti rikkumise kestvuse, suurendas põhisummat rikkumise kestvuse tõttu ebaõigesti ning ei võtnud arvesse kergendavaid asjaolusid.

(¹) Nõukogu 16. detsembri 2002. aasta määrus (EÜ) nr 1/2003 asutamislepingu artiklites 81 ja 82 sätestatud konkurentsieskirjade rakendamise kohta (EÜT 2003, L 1, lk 1; ELT eriväljaanne 08/01, lk 205).

(²) Suunised määruse nr 17 artikli 15 lõike 2 ja ESTÜ asutamislepingu artikli 65 lõike 5 kohaselt määratavate trahvide arvutamise meetodi kohta (EÜT 1998, C 9, lk 3; ELT eriväljaanne 08/01, lk 171).

14. detsembril 2006 esitatud hagi — Legris Industries versus komisjon

(Kohtuasi T-376/06)

(2007/C 42/48)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Legris Industries (Rennes, Prantsusmaa) (esindajad: *advokaadid* A. Wachsmann ja C. Pommiès)

Kostja: Euroopa Ühenduste Komisjon

Hageja nõuded

- Tühistada komisjoni 20. septembri 2006. aasta otsus K(2006) 4180 lõplik (juhtum COMP/F-1/38.121 — Tarvikud) koos resolutiivosa aluseks olevate põhjendustega selles osas, millega valdusäriühingule Legris Industries määrati trahv osalemise eest Comapi asjas;
- võimaldada valdusäriühingul Legris Industries toetada Comapi esitatud kirjalikke dokumente, nõudeid ja taotlusi selle otsuse peale kaebamiseks;
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hageja on esitanud nõude tühistada osaliselt komisjoni 20. septembri 2006. aasta otsus K(2006) 4180 (lõplik) EÜ artikli 81 ja EMP lepingu artikli 53 kohaldamise menetluses (juhtum COMP/F-1/38.121 — Tarvikud), mis puudutab rida kokkuleppeid ja kooskõlastatud tegevusi vaskliigendite ja vasesulami turul, eesmärgiga määrata kindlaks hinnad, koostada hinnanimekirjad, allahindluse ja mahahindluse määrad, hinnatõusu kooskõlastamise mehhanismid, jagada siseriiklikud turud ja kliendid ning vahetada muud turuga seotud teavet, ning tühistada selles osas, millega on valdusäriühingule Legris Industries trahv määratud osalemise eest oma endise tütaretevõtja Comapi tegevuses.

Oma hagi toetuseks esitab hageja järgmised väited.

Esiteks väidab ta, et komisjon on rikkunud EÜ artiklit 81, pannes talle süüks tema tütaretevõtja Comapi poolt toime pandud vaidlusalused rikkumised, ning pannes ta seega solidaarselt vastutama nende rikkumiste eest. Ta väidab, et komisjon rikkus tütaretevõtja õigusliku ja kaubandusliku iseseisvuse põhimõtet ning isikliku vastutuse põhimõtet konkurentsioiguse rikkumine valdkonnas, leides, et kuna hageja valduses oli 100 % tütaretevõtja aktsiakapitalist, siis sellest piisab tuvastamiseks, et